

SKRIFTLIG FRÅGA TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2021-02-17
Besvaras senast
2021-02-24 kl. 12.00

Till utbildningsminister Anna Ekström (S)

2020/21:1867 Fusk och självgranskningar hos studieförbund

Fusk och försnillande av svenska skattebetalares pengar har dessvärre blivit ett stående inslag på senare tid när det gäller den offentliga debatten och den mediala rapporteringen kring den statliga folkbildningspolitiken. Från såväl politiskt som akademiskt håll har fuskets uppmärksamhets fram är mycket omfattande, och över tid handlar det om väldigt många miljoner kronor, kanske till och med miljardbelopp, som har gått till felaktiga ändamål.

På fuskandet finns en rad anmärkningsvärda exempel vilka inkluderar omfattande systematiskt fusk bland de studieförbund som bedriver verksamhet i Järvaområdet i Stockholm, där statsbidrag bland annat har delats ut till kurser som i själva verket aldrig ägt rum och för deltagare som inte existerar. Detta är något som avslöjades under föregående år.

Inte bara fuskets i sig bland studieförbunden har föranlett kritik från olika håll i den offentliga debatten, utan även hur Folkbildningsrådet efter avslöjandena har hanterat att det har fuskats har kritiserats. Det är en kritik som är mycket befogad, enligt undertecknad. När fuskets har uppmärksamhets så har Folkbildningsrådet förvisso agerat för fördjupad kontroll av studieförbunden, men grundproblemet kvarstår när de berörda studieförbunden tillåts genomföra självgranskningar för att kontrollera fuskets utbredning, i stället för att en trovärdig extern och oberoende granskning sker.

Det bristfälliga resultatet av självgranskningarna presenterades i början av året. Självgranskandet har lett fram till att olika studieförbund har använt olika metoder för att granska, vilket inneburit att man har haft olika gränsvärden för fusk och hur stor del av verksamheten som har granskats. I flera fall när studieförbunden framhåller i procent hur många timmar av studiecirkel man har behövt stryka efter sina granskningar, så anges detta som procent av det totala antalet studiecirkeltimmar snarare än som procent av urvalet timmar som har varit föremål för granskning. På så sätt ser fuskets mindre betydande ut eftersom man räknar med att den verksamhet som inte har granskats är utan timmar som hade behövt strykas.

Regeringen behöver agera med tydlighet för att värna legitimiteten i den statliga folkbildningspolitiken. Det kan inte fortsätta vara så att skattemedel går till fusk och bedrägerier, eller för den delen islamism som hos studieförbundet Ibn Rushd.

Med anledning av detta vill jag fråga utbildningsminister Anna Ekström:

Avser ministern att agera för att extern och oberoende granskning ska ske av nyttjandet av det statsbidrag till folkbildningen som går till studieförbunden?

.....

Jonas Andersson i Lingham (SD)

Överlämnas enligt uppdrag

Johan Welanders